

зваха я и сега беши оста[на]ла едната рака да я боли. Чи са качихми в талига, та ходихми прес Сливен на лицат[a].₂₋₆ И като бех прочел в писмото [ви] заради г[осподин] Тодорча [в]уйчов Жечов и ходих, та испитах има леля хака₂₋₇ ха[джи] Панай[о]тиц майкина му сестра и син неин Христодор и ги поздравих. Аку би да са видити пак така да му кажиш и од нас да гу поздравит[e] и од тях и прочие. Сега да ви поздравим од ваша майка, од сестри, од лели, од булини ви [и] од [в]сички родови. Николакя⁶ уженихми, има две дечиц[a]. Руска,⁷ Ганка⁸, Калистра⁹, Руску учов Дойнов¹⁰, [в]сички [се] ужених[a]. И на вас здрави. Баба ви Кера Бог да я прости. Другит[e], слава Богу, [в]сички са живи и здрави. И Тодура¹¹ чично ви и то[й] са ужени на Тулча. Саму [е] редо на вас да си додит[e], чи и вази да уженим, та и ни[й] да ви са порадвами, чи сме имали синови. Но по скору си илати да ви видим и да са повеселим родом, защо[то] станаха толкува години как погледвами да си додит[e]. И пак така уставами и сега - в надежда за добро видение. Дай Боже вишний, чи да извикам сос голем глас, та да ни сподобиш да видя мой син Въсиля, чи е предобил учение¹², та и ас да са радвам сос [в]сичкит[e] си чада и прочие.

1869 май 5

Ваш отец Димит[ъ]р Стоянов¹³

[Адрес на пърба:] До Г[осподин] господин Въсиля
Димитров Стоян[ов]
Кихай[о]в в Ибраил[a].₂₋₈

ЦДА, ф. 2081к, оп. 1, а.е. 91, л. 1. Автограф.

№ 3

1870 март 10, Жеравна.

Писмо от Съба поп Стоянова до В. Д. Стоянов в Браила

Жеравна, 1870 март 10-ий

Любезнейший синовче, о да зна[е]ш колка голяма радост ни облада, като та видехми тебе. Всички роднини и приятели зарадва. И ми пиши Тодур¹⁴, чи доходел при тебе и сти са видели и [сте] разговорили на длаго. И ас са радвам, чи сти са видели. И сига, като ти приехми образу₃₋₁, сиги са зарадвахми всички и до-даха [в]сички роднини, та да гу видят. И ас, Василчо буля Дими[т]ров сине, като та видех от радост плаках, чи мий жалко пак за моята питаме йоти ни ми проводи и той образ да гу видя, ами като ти думам, що си малчиш, та ми са ни отговаряш. Ами моля ти са, ила [си] на Жеруна, та ни са отговаряй. Барий[м] за тебе има колай.₃₋₂ Ила и растуши и нас, моля ти са, и ша ни кажиш, ша са